

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 454/2022
02.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић и Иване Рађеновић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву „GEACHEM“ Привредног друштва за трговину, производњу и услуге, Друштво са ограниченом одговорношћу, Београд, Љутице Богдана 1а, кога заступа пуномоћник Миланко Ђерић, адвокат из ... , за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 17 У 16824/18 од 23.09.2022. године, са противном странком Републичком комисијом за заштиту права у поступцима јавних набавки и „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд, Булевар ЈНА 160ж, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-504/2018 од 02.08.2018. године, а ставом другим диспозитива, одбијен његов захтев за накнаду трошкова управног спора. Решењем Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-504/2018 од 02.08.2018. године, ставом првим диспозитива, усвојен је захтев за заштиту права подносиоца захтева „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд и у целини поништен отворени поступак јавне набавке добара – прибор и средства за чишћење процурелог уља ЈН бр. 2000/0114/2017, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 06.10.2017. године, наручиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, огранак ХЕ Ђердап Кладово. Ставом другим диспозитива, обавезан је наручилац ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, огранак ХЕ Ђердап Кладово да подносиоцу захтева „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд, надокнади трошкове заштите права у износу од 120.000,00 динара.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреда правила поступка и погрешне примене материјалног права, подносилац понавља наводе тужбе указујући да „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд у свом захтеву за додатним појашњењем од 07.03.2018. године, поставља захтев за промену конкурсне документације и отворено погодује њему као понунуђачу, иако је све нејасноће у погледу техничких спецификација био у могућности да постави у законском року из члана 63. став 2. Закона, пре отварања понуда и да у случају повреде прописа, у току целог поступка јавне набавке, поднесе захтев за заштиту права понуђача на конкурсну документацију, сагласно члану 149. став 3. ЗЈН. Ову могућност заинтересовано лице није искористило, већ пропушта рокове из наведених одредаба закона, који су преклузивни, због чега сматра да је Управни суд требало да усвоји тужбени захтев и да пресудом реши предметну управну ствар у корист тужиоца, овде подносиоца захтева. Истиче и да је диспозитив противречан разлозима побијане пресуде, јер Управни суд не наводи релевантне разлоге у погледу правилне примене одредаба Закона о јавним набавкама, нити образлаже релевантне одредбе које су везане за предмет тужбе. Предлаже да суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине, а истиче и захтев за накнаду трошкова поступка.

Противна странка Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије као неоснован.

Противна странка „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, Управни суд налази да је правилно одлучио тужени орган када је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, правилно налазећи да је у проведеном поступку техничка карактеристика понуђеног средства – тачка смрзавања означена као: „већа од -15°C“ различито интерпретирана од подносиоца захтева, што води ка закључку туженог да одредбама предметне конкурсне документације ова карактеристика није јасно одређена, односно да је наведено директна последица околности да наручилац није припремио конкурсну документацију сходно одредби члана 61. став 1. Закона о јавним набавкама, чиме је довео до ситуације да се стручна понуда не може спровести на објективан и законит начин. С тим у вези, по налажењу Управног суда, правилна је оцена туженог органа да је у предметном поступку повређена наведена одредба закона, јер је податак који се односи на техничку карактеристику - температура мржњења, а који је од утицаја на оцену прихватљивости понуде, у конкурсној документацији означен односно описан неодређено, на начин којим се постављени захтев може различито тумачити, чиме су понуђачи доведени у неравноправан положај, односно у ситуацију да због другачијег тумачења постављеног захтева припремљена понуда не може бити оцењена као прихватљива.

Према одредби члана 3. став 1. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“ бр. 124/12, 14/15 и 68/15), одговарајућа понуда је понуда која је благовремена и за коју је утврђено да потпуно испуњава све техничке спецификације (тачка 32), а прихватљива понуда је понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због

битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава, нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке (тачка 33).

Одредбом члана 61. став 1. наведеног закона, прописано је да је наручилац дужан да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу да припреме прихватљиву понуду.

Оцењујући законитост побијане пресуде у смислу цитираних одредаба, Врховни суд налази да је правилна и на закону заснована и да је Управни суд у побијаној пресуди дао правилне разлоге за своју одлуку, које у свему прихвата и овај суд.

Правилно је Управни суд оценио неоснованим навод тужбе, који подносилац захтева за приспитување судске одлуке понавља у захтеву, да је заинтересовано лице, „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд пропустило рокове из члана 63. став 2. и члана 149. ст. 2 и 3. (у пресуди погрешно наведено 142. став 2. и 3) Закона о јавним набавкама, који су преклузивни, правилно налазећи да се у конкретном случају не ради о пропусту наведеног понуђача да од наручиоца затражи додатне информације или да укаже на недостатак и неправилност техничке документације, нити се ради о захтеву за заштиту понуђача којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације, већ се ради о захтеву којим се тражи поништај Одлуке о додели уговора, којим се оспорава стручна оцена понуде заинтересованог лица, а који захтев је поднет сагласно одредби члана 149. ст. 2. и 6. Закона.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, правилан је закључак Управног суда да су остали наводи тужбе без утицаја, будући да је оспорено решење, засновано на правилној оцени Комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки да се стручна оцена поднетих понуда као одговарајућих у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 32) Закона не може спровести на правилан, објективан, проверљив и за све понуђаче равноправан начин, што је последица описаних мањкавости конкурсне документације.

По оцени Врховног суда без утицаја су наводи захтева да је почев од 15.12.2020. године заинтересовано лице „L'Aqua Vita & Raw” д.о.о. Београд у блокади, те да му је одузет Порески идентификациони број, будући да из списка предмета произлази да је на дан упућивања позива за подношење понуда и на дан подношења понуде дана 16.03.2018. године, наведено правно лице, према решењу бр. ВРН594/2013 од 14.10.2013. године, било регистровано код Агенције за привредне регистре.

Неосновани су и наводи захтева да је Управни суд требало да усвоји захтев тужбе и да пресудом реши предметну управну ствар у корист подносиоца захтева као тужиоца, будући да је оспореним решењем Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки од 02.08.2018. године, предметни поступак јавне набавке правилно поништен у целини због утврђених повреда које су учињене од стране наручиоца ЈП Електропривреда Србије, Огранак ХЕ Ђердап.

Врховни касациони суд је имао у виду и остале наводе захтева, па налази да су истоветни тужбеним наводима који су у побијаној пресуди детаљно размотрени и правилно оцењени као неосновани. Следом наведеног, Врховни касациони суд се није упуштао у поновну оцену изнетих навода. Према пракси Европског суда за људска

права, обавеза образложења судске одлуке не значи да се у одлуци морају дати одговори на све изнете аргументе (Van de Hurk против Холандије, од 19. априла 1994. године, став 61). То нарочито важи за образложења одлука судова правног лека у којима су прихваћени разлози изнети у одлукама нижестепених судова.

Имајући у виду све изложено, Врховни суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 02.06.2023. године, Узп 454/2022

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Цакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић